

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2018

VIII. volební období

**Pozměňovací návrh poslanců Radka Holomčíka, Jana Pošváře
a Jany Krutákové**

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk č. 45/

Navržené znění

1. V § 28 odst. 2 se slova „v rozsahu stanoveném nařízením vlády“ zrušují.

2. V § 28 odst. 2 se za písmeno h) vkládají nová písmena i), j) a k), která zní:

„i) provádět geologické a hydrogeologické průzkumné práce, pokud jednotlivé průzkumné objekty nebudou následně vodohospodářsky využity nebo nebudou následně upraveny tak, aby nedocházelo k ohrožení oběhu podzemních vod,

j) provádět výstavbu: 1. zařízení pro výkrm prasat o celkové kapacitě zástavu nad 5000 kusů, 2. závodů na zpracování ropy a dále závodů chemické výroby, využívajících ropu nebo ropné látky jako surovinu, 3. skladů ropných látek o objemu jednotlivých nádrží nad 1000 m³, 4. dálkových potrubí pro přepravu ropných látek včetně příslušenství, pokud nebudou opatřena proti úniku ropných látek do povrchových a podzemních vod nebo pokud nebude vybudován kontrolní systém pro zjišťování jejich úniku, 5. provozních skladů látek, které nejsou odpadními vodami a které mohou ohrozit jakost nebo zdravotní nezávadnost povrchových nebo podzemních vod, s kapacitou přesahující potřebu provozu závodu, 6. tepelných elektráren na tuhá paliva s výkonem nad 200 MW,

k) zřizovat skládky městských a průmyslových odpadů.

l) provádět výstavbu průmyslových závodů, u nichž by v době provozu došlo k vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod, jejichž znečištění přesahuje u: 1. BSK5 5 t/rok, 2. nerozpuštěných látek 10 t/rok, 3. minerálních olejů 5 t/rok, 4. zjevné acidity 500 kg ekv./rok, 5. zjevné alkality 500 kg ekv./rok, 6. rozpuštěné anorganické soli 50 t/rok.“

3. V § 28 odst. 3 se za slovo „vlády“ vkládají slova „z důvodu převažujícího veřejného zájmu“.

4. Přejícné ustanovení

Zákazy podle § 28 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahují na stavby, zařízení a činnosti, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s platnými právními předpisy ve výstavbě nebo v užívání nebo které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s platnými právními předpisy provozovány. To se týká též činností uvedených v § 28 odst. 2 písm. a), d) a e) zákona č. 254/2001 Sb., souvisí-li s výstavbou vodních nádrží, s úpravami koryt vodohospodářsky významných vodních toků a s výstavbou jímacích zařízení pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou.“

Důvodová zpráva

Předkladatelé tohoto pozměňovacího návrhu se domnívají, že aktuální novelu zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „VodZ“), předloženou coby sněmovní tisk č. 45/0 (dále jen „Novela“),¹ by bylo vhodné rozšířit o některou z variant tohoto pozměňovacího návrhu, spočívající v novelizaci ustanovení § 28 VodZ. Důvody vedoucí k předložení tohoto pozměňovacího návrhu jsou jednak věcné, jednak legislativně technické.

Věcné důvody spočívají ve zvýšení ochrany chráněných oblastí přirozené akumulace vod, ve kterých by vodohospodářské zájmy měly mít přednost před jinými hospodářskými aktivitami, jako je například těžba nerostů (štěrků) povrchovým způsobem, která je v příkrém rozporu se zájmy vodního hospodářství, protože v jejím důsledku dojde ke zvýšení zranitelnosti využívaného vodního útvaru, a nelze vyloučit ani zhoršení jakosti jímané vody.

Legislativně technické důvody předložení tohoto pozměňovacího návrhu pak spočívají v opravě stávajícího znění § 28 VodZ, který a jej provádějícího nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy (dále jen „Nařízení“), konkrétně v odstranění níže uvedených legislativních nedostatků dosavadní právní úpravy, která je v rozporu s čl. 78 Ústavy, podle kterého může vláda vydat nařízení vlády „k provedení zákona a v jeho mezích“, v jednom případě též

¹ <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=45&CT1=0>

v rozporu s čl. 79 odst. 3 Ústavy, podle něhož mohou ministerstva na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny, a v rozporu s čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy, podle kterých státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon a dále, že každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.

Podle § 28 odst. 2 VodZ je v chráněných oblastech přirozené akumulace vod, vymezených Nařízením, zakázáno – v rozsahu stanoveném Nařízením – provádět následující činnosti:

- a) zmenšovat rozsah lesních pozemků
- b) odvodňovat lesní pozemky
- c) odvodňovat zemědělské pozemky
- d) těžít rašelinu,
- e) těžít nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod
- f) těžít a zpracovávat radioaktivní suroviny
- g) ukládat radioaktivní odpady
- h) ukládat oxid uhličitý do hydrogeologických struktur s využitelnými nebo využívanými zásobami podzemních vod.

Podle § 28 odst. 3 VodZ pak může Ministerstvo životního prostředí – po předchozím souhlasu vlády – povolit výjimku ze zákazů uvedených v § 28 odst. 2 VodZ.

Problémem je, že § 2 odst. 1 a 2 Nařízení neodpovídá obsahově výše uvedenému zákonnému rámci. Rada ustanovení Nařízení je totiž formulována tak, že z obecných zákazů v § 28 VodZ fakticky stanovuje výjimky. Např. pokud § 28 odst. 2 písm. a) VodZ zakazuje zmenšovat rozsah lesních pozemků, jemu odpovídající § 2 odst. 1 písm. a) Nařízení zakazuje zmenšovat rozsah lesních pozemků v jednotlivých případech o více než 25 ha; v jednotlivé chráněné vodohospodářské oblasti smí být celkově rozsah lesních pozemků snížen nejvýše o 500 ha proti stavu ke dni nabytí účinnosti tohoto Nařízení. Navíc § 2 odst. 2 písm. c) Nařízení obsahuje výjimku z § 2 odst. 1 písm. a) Nařízení, čímž se rozsah původně jednoznačného zákonného zakazu zmenšovat rozsah lesních pozemků Nařízením dále zužuje. Obdobným způsobem Nařízení zužuje řadu dalších jednoznačně stanovených zákazů.² Zákonné zakazy by však neměly být zužovány (ani rozšiřovány) podzákonými právními předpisy, neboť je to v rozporu s hierarchií právních norem (zákony mají vyšší právní sílu než nařízení vlády a další zákony provádějící právní předpisy).

I pokud bychom připustili, že zákonný zákaz může být zúžen podzákoným právním předpisem, z hlediska čl. 78 Ústavy a z hlediska zásad právní normotvorby by byla výše popsaná právní úprava nežádoucí, neboť rozsah zakazu určitých činností by měl být stanoven přímo zákonem – tedy přímo § 28 odst. 2 VodZ – a nikoli až jeho prováděcím právním předpisem. Stávající právní úprava obsažená v § 28 VodZ a Nařízení nerespektuje následující zásady, podle kterých:

- obsah Nařízení by měl být soustředěn na nezbytně nutné minimum (vydání nařízení vlády by mělo být opodstatněné);
- Nařízení nemůže rozšiřovat právní regulaci nad a mimo rámec zákona, ani měnit jeho ustanovení;
- Nařízení nemůže zakládat kompetence orgánů veřejné moci;
- Nařízení nemůže ukládat nové povinnosti občanům a vytvářet nové právní instituty.³

Důvodem pro vydání nařízení vlády, které provádí určitá ustanovení zákona, může být obecně vzato buď snaha nezatěžovat text zákona přílišnými podrobnostmi např. technického charakteru (o které se v tomto případě nejedná, obsah Nařízení svou složitostí nepřesahuje obvyklé znění zákonů, srov. např. § 103 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů), nebo přílišnou individualizací (zákon má být obecný). Proto také § 28 odst. 1 VodZ zmocňuje vládu k vydání nařízení, kterým by vymežila chráněné oblasti přirozené akumulace vod, tento důvod se však netýká omezení zákonného zakazu v § 28 odst. 2 VodZ.

Dalším důvodem pro vydání nařízení vlády, který lze dovodit ze zmocnění v čl. 78 Ústavy, pak může být fakt, že je třeba poskytnout vládě určitou flexibilitu, aby mohla pružně reagovat na nenadálé, aktuální změny faktického stavu novelizací nařízení vlády, která je podstatně rychlejší, než by byla novelizace zákona.⁴ Tento důvod však v daném případě nemůže obstát, neboť obsah Nařízení se nezměnil od 1. 1. 1982.

² Např. § 2 odst. 1 písm. b) Nařízení zužuje zákaz odvodňovat lesní pozemky

³ Šín, Z. Tvorba práva. Pravidla, metodika, technika. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 106-107.

⁴ „Možnost obecného zmocnění svěřeného vládě ústavou má sloužit především pro neodkladné, mimořádné a nepředvídané případy.“ Šín, Z. Tvorba práva. Pravidla, metodika, technika. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 107.

Možné řešení tohoto protiprávního stavu:

- dochází ke zrušení zákonného zmocnění pro vydání nařízení vlády k provedení § 28 odst. 2 VodZ, čímž se odpovídající část nařízení vlády č. 85/1981 Sb., totiž jeho ustanovení § 2, 3 a 4, stává obsolentní a platné zůstává pouze ustanovení § 1, vymezující chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Současně je zachována potřebná flexibilita pro vydávání výjimek novelizací § 28 odst. 3 VodZ, která poskytuje poměrně široký prostor pro správní uvážení, jakým veřejným zájmům má být v daném případě dána přednost, totiž, zda bude dána přednost jinému veřejnému zájmu – například těžby rašeliny – nad veřejným zájmem na ochraně chráněných oblastí přirozené akumulace vod.

V případě § 2 odst. 1 písm. i) Nařízení se jedná o zákaz, který nemá oporu v žádném z odpovídajících ustanovení § 28 odst. 2 VodZ, neboť pod žádné z písmen a) až h) § 28 odst. 2 VodZ nelze podřadit zákaz provádění výstavby zařízení pro výkrm prasat, závodů na zpracování ropy, skladů ropných látek atd. Ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) Nařízení ukládá povinnost, totiž zákaz určité činnosti, nad rámec § 28 odst. 2 VodZ, a tudíž v rozporu s čl. 78 Ústavy. Nelze argumentovat ani tím, že vláda v daném případě k provedení VodZ žádné zvláštní zmocnění nepotřebuje, neboť § 28 odst. 2 VodZ výslovně stanoví meze, ve kterých se má vláda při jeho provádění pohybovat. Tyto hranice jsou přitom nepřekročitelné, jak vyplývá z judikatury Ústavního soudu.⁵ **Stejný problém lze namítat také ohledně ustanovení § 2 odst. 1 písm. h) Nařízení**, zakazující provádět geologické a hydrogeologické průzkumné práce, který rovněž nemá žádnou oporu v § 28 odst. 2 VodZ.

Důsledkem je situace, kdy si vláda – coby součást moci výkonné – v rozsahu § 2 odst. 1 písm. h) a i) Nařízení abstrahovala primární normotvorbu, která však náleží pouze moci zákonodárné – Parlamentu České republiky, a dále, že je takto ukládána povinnost – totiž zákaz určitých činností – nikoli zákonem (VodZ), ale prováděcím právním předpisem (Nařízením). Jde o opačný případ, než byl popsán výše v souvislosti se zúžením zákonného zákazu v § 28 odst. 2 VodZ „pouhým“ Nařízením – zatímco v případě § 2 odst. 1 písm. h) a i) Nařízení vláda překročila meze dané zákonem extenzivně, v případě § 2 odst. 1 písm. a) až g) Nařízení tyto meze naopak nepřipustně zúžila.

Tento rozpor je vyřešen:

odstraněním zákonného zmocnění pro vydání nařízení vlády k provedení § 28 odst. 2 VodZ, čímž se stávající nařízení vlády č. 85/1981 Sb., stává obsolentním. Z důvodu širšího výčtu zakázaných činností v § 2 odst. 1 písm. h) a i) nařízení vlády je tak odpovídajícím způsobem rozšířen výčet zakázaných činností v § 28 odst. 2 o nově doplněná písmena i) a j);

Převzetí zákazu z § 3 nařízení vlády č. 85/1981 Sb.

Ustanovení § 3 nařízení vlády č. 85/1981 Sb. se stane obsolentním, je třeba do výčtu zakázaných činností v chráněných oblastech přirozené akumulace vod, obsažených v taxativním výčtu § 28 odst. 2 VodZ, doplnit rovněž zákaz zřizování skládek městských a průmyslových odpadů.

V případě § 2 odst. 3 Nařízení pak nařízení vlády zmocňuje vládu k tomu, aby „v mimořádných případech“ povolila výjimky z ustanovení § 2 odst. 1 písm. a), e), f) a i) bodu č. 6 (výstavba tepelných elektráren na tuhá paliva s výkonem nad 200 MW). V tomto ustanovení tak vláda sama sebe – zcela bez zákonného zmocnění, neboť § 28 odst. 2 VodZ (ani jiné ustanovení VodZ) nic takového nepředpokládá – zmocňuje k udělování ad hoc výjimek, které jsou limitovány pouze vágním souslovím „mimořádné případy“, aniž je zřejmé, kdy půjde o „mimořádný“ případ a kdy o případ „řádný“, resp. obvyklý. Uvedené ustanovení Nařízení je v rozporu s § 28 odst. 3 VodZ, podle něhož výjimku ze zákazů uvedených v § 28 odst. 2 VodZ povoluje Ministerstvo životního prostředí – nikoli sama vláda – po předchozím souhlasu vlády, a to v zásadě kdykoli, nikoli pouze „v mimořádných případech“. Uvedené ustanovení Nařízení je tak rovněž v rozporu s čl. 78 Ústavy, což potvrzuje i judikatura Ústavního soudu: „Podle Ústavy být nemůže na vládu přeneseno oprávnění k primární normotvorbě, která by zakládala nově právní vztahy nemající oporu v zákoně, ani zmocňovacím zákonem, a vláda sama nesmí vyložit zákon tak, že by jí to umožňoval. Ústavní soud to vyjadřuje slovy, že jestliže „zákonodárce nemůže oblast úpravy vztahů určených pro úpravu zákonem delegovat na moc výkonnou, a tím vlastně rezignovat na svoji zákonodárnou povinnost, tím spíše si

⁵ To výslovně potvrzuje též komentář k čl. 78 Ústavy: „Podmínka, že nařízení vlády musí být vydáno „v mezích“ zákona znamená, že nesmí překročit meze určené prováděným zákonem. Podle Ústavního soudu meze zákona „jsou buď vymezeny výslovně, nebo vyplývají ze smyslu a účelu zákona.“ Sládeček, V., Mikule, V./Suchánek, R., Syllová, J.: Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 739.

výkonná moc nemůže právo na takovou úpravu přisvojit sama s odvoláním na zákon“.⁶ Lze konstatovat též rozpor s čl. 79 odst. 3 Ústavy, neboť vláda si v § 2 odst. 3 Nařízení přisvojuje pravomoc, která dle § 28 odst. 3 VodZ náleží Ministerstvu životního prostředí.⁷

Tento rozpor podle našeho názoru znamená, že ustanovení § 2 odst. 3 nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je obsolentní již dnes. Odstranění zákonného zmocnění v § 28 odst. 2 VodZ k vydání nařízení vlády v obou navržených variantách pak tuto skutečnost jen potvrzuje. Současně obě varianty zajišťují potřebnou flexibilitu při udělování výjimek změnou § 28 odst. 3 VodZ.

Přechodné ustanovení

S ohledem na existenci výjimky v § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 85/1981 Sb., podle které bylo možné i v chráněných oblastech chráněné přirozené akumulace vod užívat nebo provozovat stavby, zařízení a činnosti (včetně dobývání ložisek vyhrazených nerostů a některých činností souvisejících s výstavbou vodních nádrží, s úpravami koryt vodohospodářsky významných vodních toků a s výstavbou jímacích zařízení pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou), které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení ve výstavbě, v užívání nebo které byly provozovány v souladu s právními předpisy, **musí tento návrh** obsahovat též přechodné ustanovení, které tyto výjimky zachovává, a to proto, že se změnou § 28 odst. 2 VodZ stanou ustanovení § 2, 3 a 4 nařízení vlády č. 85/1981 Sb. obsolentními. Tím je zajištěna potřebná právní kontinuita.

Doplňné ustanovení §28 odst. 2 VodZ o nové písmeno l)

Původní verze návrhu předložená Zemědělskému výboru toto písmeno neobsahovala. Na základě připomínek Ministerstva životního prostředí byla dopracována.

MŽP uvádí, že § 28 VodZ je prováděn celkem třemi nařízeními vlády: nařízením vlády č. 40/1978 Sb., nařízením vlády č. 10/1979 Sb. a nařízením vlády č. 85/1981 Sb., která podle názoru MŽP znějí odlišně, neboť „logicky vychází z jiných územních podmínek a důvodů ochrany.“ Podle názoru MŽP by navržené znění pozměňovacího návrhu představovalo „neodůvodněnou unifikaci zákazů pro všechny CHOPAV.“

Předkladatelé konstatují, že okruh zakázaných činností je ve všech třech nařízeních vlády vymezen v zásadě totožně, neboť je založen na znění § 28 odst. 2 VodZ (se kterým se však nepřekrývá v plném rozsahu, což vede k výše uvedeným problémům souladu nařízení vlády se zněním VodZ). Rozsah nařízení vlády č. 85/1981 Sb., ze kterého pozměňovací návrh vychází, je přitom dokonce širší, než rozsah zbývajících dvou nařízení vlády, vyjma ustanovení § 2 odst. 1 písm. h) bod č. 4 nařízení vlády č. 40/1978 Sb. a § 2 odst. 1 písm. h) bod č. 4 nařízení vlády č. 10/1979 Sb., které v nařízení vlády č. 85/1981 Sb. obsaženo není. Tezi o „neodůvodněné unifikaci“ je třeba odmítnout, neboť ona „unifikace“ spočívá v dosažení souladu obsahu nařízení vlády s § 28 odst. 2 VodZ, neboť stávající znění nařízení vlády je s tímto v rozporu. Ve skutečnosti předkládaný pozměňovací návrh sice zrušuje zmocnění k vydání jakéhokoli z MŽP uvedených nařízení vlády, avšak ponechává základní rozsah zakázaných činností stanovený § 28 odst. 2 VodZ, který rozšiřuje o některé další činnosti, dosud zakázané pouze v nařízení vlády č. 85/1981 Sb. a nikoli v § 28 odst. 2 VodZ a umožňuje MŽP povolit výjimky z těchto zákazů v zásadě v rozsahu stávajících nařízení vlády, pokud bude v daném případě převažovat veřejný zájem na jejich udělení nad veřejným zájmem spočívajícím v ochraně CHOPAK. Jedinou výjimkou je ustanovení § 2 odst. 1 písm. h) bod č. 4 nařízení vlády č. 40/1978 Sb. a § 2 odst. 1 písm. h) bod č. 4 nařízení vlády č. 10/1979 Sb., týkající se zakazu výstavby průmyslových závodů, u nichž by v době provozu došlo k vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod, jejichž znečištění přesahuje v nařízeních uvedené limity.

Předkladatelé konstatují, že tento zákaz nemá oporu ve stávajícím znění § 28 odst. 2 VodZ, a to ani v obecné rovině. Výhradu MŽP tak předkladatel vypořádal doplněním obsahově totožného ustanovení těchto dvou naposled uvedených nařízení vlády do výčtu § 28 odst. 2 VodZ, pokud MŽP pokládá za nutné tuto výjimku zachovat, což předkládaný návrh reflektuje.

Předložený pozměňovací návrh nelze pokládat za přílepek

Novela mění celou řadu ustanovení VodZ, přičemž jen u několika z nich (§ 17 odst. 5, § 23a odst. 7 až 10, § 39 odst. 3, § 104 odst. 9 a § 115 odst. 21 VodZ),⁸ je důvodem transpozice směrnice Evropského parlamentu

⁶ Sládeček, V., Mikule, V./Suchánek, R., Syllová, J.: Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 740.

⁷ „Lze usuzovat, že vláda si bez výslovného zákonného zmocnění nesmí atrahovat pravomoc zákonem vyhrazenou ministerstvu.“ Sládeček, V., Mikule, V./Suchánek, R., Syllová, J.: Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 742.

⁸ Viz rozdílová tabulka: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=133229>

a rady 2000/60/ES ze dne 23. 10. 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, a to v souvislosti s doplněním ustanovení týkajících se prioritních nebezpečných látek, upřesnění definice prioritních látek, zavedení dvoufázového hodnocení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu záměrem dotčeného vodního útvaru (posouzení, zda dojde/nedojde ke zhoršení/nedosažení dobrého stavu + následné ne/udělení výjimky). Nejedná se tedy výhradně o tzv. „euronovelu“, jejímž obsahem by byla výhradně transpozice práva Evropské unie.

Další ustanovení se týkají povinnosti vlastníků, resp. provozovatelů zařízení k čištění odpadních vod, a rozšíření poplatkové povinnosti za odebrané podzemní vody, za vypouštění odpadních vod do vod povrchových atd.). Cílem Novely je – podle obecné části důvodové zprávy – stanovit požadavky pro snižování znečištění vod, včetně ekonomických nástrojů. Ze závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace plyne, že mezi nejzásadnější body a cíle Novely patří také novelizace VodZ týkající se geologických prací spojených se zásahem do pozemku a již uvedené zavedení možnosti posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Z tohoto hlediska je navržený Pozměňovací návrh v souladu s těmito cíli.

Pozměňovací návrh není „přílepem“ Novely ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 77/06, neboť nepřekračuje ani intenzitu Novely, ani extenzivně nepřekračuje předmět Novely, a je tedy pozměňovacím návrhem nejen ve smyslu formálním, ale též materiálním. Není pouhým nosičem „nejrůznějších změn prováděných napříč právním řádem“.

Znění § 28 VodZ a přechodné ustanovení ve znění návrhu (změny vyznačeny červeně)

(1) Oblasti, které pro své přírodní podmínky tvoří významnou přirozenou akumulaci vod, vyhláší vláda nařízením za chráněné oblasti přirozené akumulace vod.

(2) V chráněných oblastech přirozené akumulace vod se **v rozsahu stanoveném nařízením vlády** zakazuje

a) zmenšovat rozsah lesních pozemků,

b) odvodňovat lesní pozemky,

c) odvodňovat zemědělské pozemky,

d) těžít rašelinu,

e) těžít nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod,

f) těžít a zpracovávat radioaktivní suroviny,

g) ukládat radioaktivní odpady,

h) ukládat oxid uhličitý do hydrogeologických struktur s využitelnými nebo využívanými zásobami podzemních vod,

i) provádět geologické a hydrogeologické průzkumné práce, pokud jednotlivé průzkumné objekty nebudou následně vodohospodářsky využity nebo nebudou následně upraveny tak, aby nedocházelo k ohrožení oběhu podzemních vod,

j) provádět výstavbu: 1. zařízení pro výkrm prasat o celkové kapacitě zástavu nad 5000 kusů, 2. závodů na zpracování ropy a dále závodů chemické výroby, využívajících ropu nebo ropné látky jako surovinu, 3. skladů ropných látek o objemu jednotlivých nádrží nad 1000 m³, 4. dálkových potrubí pro přepravu ropných látek včetně příslušenství, pokud nebudou opatřena proti úniku ropných látek do povrchových a podzemních vod nebo pokud nebude vybudován kontrolní systém pro zjišťování jejich úniku, 5. provozních skladů látek, které nejsou odpadními vodami a které mohou ohrozit jakost nebo zdravotní nezávadnost povrchových nebo podzemních vod, s kapacitou přesahující potřebu provozu závodu, 6. tepelných elektráren na tuhá paliva s výkonem nad 200 MW,

k) zřizovat skládky městských a průmyslových odpadů.

l) provádět výstavbu průmyslových závodů, u nichž by v době provozu došlo k vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod, jejichž znečištění přesahuje u: 1. BSK₅ 5 t/rok, 2. nerozpuštěných látek 10 t/rok, 3. minerálních olejů 5 t/rok, 4. zjevné acidity 500 kg ekv./rok, 5. zjevné alkality 500 kg ekv./rok, 6. rozpuštěné anorganické soli 50 t/rok.

(3) Ministerstvo životního prostředí může po předchozím souhlasu vlády **z důvodu převažujícího veřejného zájmu** povolit výjimku ze zákazů uvedených v odstavci 2.

(4) Pokud zákazem podle odstavce 2 písm. a) až c) vznikne vlastníkovu pozemku škoda, má nárok na její úhradu.

Přechodné ustanovení

Zákazy podle § 28 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahují na stavby, zařízení a činnosti, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy ve výstavbě nebo v užívání nebo které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy provozovány. To se týká též činností uvedených v § 28 odst. 2 písm. a), d) a e) zákona č. 254/2001 Sb., souvisí-li s výstavbou vodních nádrží, s úpravami koryt vodohospodářsky významných vodních toků a s výstavbou jímacích zařízení pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou.